

РЕШЕНИЕ

№59

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 март 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 39** по описа за **2013** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 942/23.11.2012 г., постановено по н.а.х.д №1160/2012 г., по описа на Районен съд гр.Перник, е отменено наказателно постановление № 23-2304808 от 23.04.2012 г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, с което на “***”АД, представлявано от А. Й. А.*** и А. К. П*** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 153, ал.2 от КТ.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от **Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област**. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Твърди се, че е налице “едно продължавано административно нарушение”, което е санкционирано от АНО според установените с ЗАНН правила.

Ответникът по касационната жалба - “*”АД**, моли решението да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество е неоснователна.

Пред въззивния съд е установена следната фактическа обстановка: при извършена на 12.01.2012 г. проверка от служители на АНО, в “****” АД е констатирано, че дружеството в качеството му на работодател не е гарантирало право на непрекъсната седмична почивка не по – малко то 36 часа при сумирано изчисляване на работниците и служителите си. От проверените документи е видно, че лицето В.А.В.*** на длъжност „механошлосер” е положил труд от 21.11.2011 г. до 30.11.2011 г. без да му е осигурена непрекъсната седмична почивка. Издаден е АУАН и въз основа на него НП № 23-2304808 от 23.04.2012 г.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Фактическата обстановка е установена правилно и в съответствие със събраните доказателства.

Изводите в тази връзка са логични, последователни, подкрепени с доказателства и се споделят от настоящата инстанция и поради тази причина, решението се явява правилно.

Касационната инстанция намира, че АУАН е издаден след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както правилно е преценил и районният съдия. Неспазването на указаните срокове за инициране на производството за налагане на административно наказание е винаги съществено процесуално нарушение, доколкото се явява абсолютна пречка за развитието на административно-наказателно производство и води до отмяна на постановения в такова производство акт.

В конкретния случай не е следвало да бъде образувано административно наказателно производство, тъй като е изтекъл дори едногодишният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН ограничава във времето възможността за започване и образуване на административно-наказателното производство, респ. съставянето на АУАН. След като не се е съобразил със този срок АНО е започнал в нарушение на закона административно наказателното производство и незаконосъобразно е ангажирана отговорността на работодателя.

Правилно в мотивите на въззивното решение районният съдия е приел, че длъжностните лица не са конкретизирали датата на извършване на нарушението. Посочили са че това е датата на извършване на проверката, а неосигуряването на непрекъсната почивка е за период от 21.11.2011 г. до 30.11.2011 г. С други думи неправилно е посочени и не е конкретизиран един от реквизитите на НП-дата на извършване на нарушението. За да е налице административно нарушение, е необходимо да се докаже съществуването по несъмнен начин на всички елементи, които се отнасят до неговата субективна и обективна страна. В този смисъл в ЗАНН изчерпателно са изброени реквизитите, които следва да съдържа АУАН и НП. Формалните изисквания на закона гарантират ясното и точно описание на нарушението и неговото безспорно установяване. Част от индивидуализацията на нарушението е и датата на която същото е извършено. Същата е важна както за АНО, тъй като е предпоставка за преценката относно приложимия закон и давностните срокове, така и за съда, който контролира тази преценка.

С оглед на изложеното не са налице допуснати от въззивния съд нарушения, които да представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК. В

изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Пернишкият районен съд е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и като е приел, че не е налице извършено деяние, представляващо административно нарушение и при липса на допуснати нарушения на процесуалните правила е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт.

Предвид изложеното, съдът не намира основания за отмяна или изменение на решението на първоинстанционния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, състав при **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 942/23.11.2012 г., постановено по н.а.х.д № 1160/2012г., по описа на Районен съд гр.Перник с което е отменено наказателно постановление № 23-2304808 от 23.04.2012г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/